

SMRT ZEKE MANROA

ARETÉ
IZDAVAČKA KUĆA

Naslov originala

Nick Cave

THE DEATH OF BUNNY MUNRO

Zbirka

Areté

Za izdavača

Nina Gugleta

Urednik

Ana Marija Grbić

Prevod

Draško Roganović

Korektura

Aleksandra Dundžerski

Dizajn korica

Dragana Dubljević

Štamparija

Kontrast, Beograd

Tiraž

1000 primeraka

Izdavač

Areté, Beograd

Copyright ©Nick Cave 2009

Translation Copyright © Areté, 2019

SMRT ZEKE MANROA

Nik Kevjv

Prevod Draško Roganović

U ovoj knjizi citiraju se stihovi iz: *Spinning Around*, za koju su tekst i muziku napisali Abdul/Bingam/Diogardi/Šikman, copyright©2000, zahvaljujući ljubaznosti Warner Chappell Music Publishing, EMI MusicPublishing, Big Music, Inc. Obezbeđen međunarodni kopirajt. Sva prava za-država izdavač.

Uložen je sav mogući napor da se pronađu nosioci autorskih prava i dobije njihova saglasnost za korišćenje materijala pod kopirajtom. Izdavač se izvinjava zbog bilo kakve greške ili propusta i bio bi zahvalan ako bi ga obavestili o bilo kakvoj ispravci koja bi se mogla uključiti u neko od budućih izdanja ove knjige.

Svi likovi u ovoj knjizi su izmišljeni, i svaka sličnost sa živim ili mrtvim osobama sasvim je slučajna.

Posvećeno Suzi

PRVI DEO (ide kolaž)

PICOLOVAC

1.

– Proklet sam – misli Zeka Manro u iznenadnom trenutku samosvesti svojstvene onima koji će uskoro umreti. Oseća da je negde usput opako pogrešio, ali ta spoznaja traje koliko i otkucaj srca, a zatim nestaje, ostavljajući ga u sobi hotela *Grenvil* u donjem vešu, samog sa sobom i svojom pohotom. Sklapa oči i nasumice zamišlja neku vaginu, a onda seda na ivicu hotelskog kreveta i lagano se naslanja na tapecirani dasku uzglavlja. Mobilni drži priklješten ispod brade dok zubima lomi pečat s minijature boce brendija. Bočicu sipa sebi u grlo, zafrljači je preko sobe, a zatim se strese, suzbija poriv da povrati i kaže u telefon: – Ne brini, ljubavi, biće sve u redu.

– Plašim se, Zeko – kaže njegova žena Libi.

– Čega se plašiš? Nemaš čega da se plašiš.

– Svega, plašim se svega – kaže ona.

Ali Zeka primećuje promenu u glasu svoje žene, nema više nežnih tonova violončela, a dodat je visok, parajući prizvuk violine u izvođenju odbeglog majmuna ili nekog sličnog. Zapaža tu promenu ali tek treba da pojmi šta ona tačno znači.

– Ne govori tako. Znaš da to ničemu ne vodi – kaže Zeka i, kao da je u pitanju čin ljubavi, duboko udahne dim *lambert&batlera*. U tom trenutku mu sinu – taj babun što gudi po violini, ta neutešna silazna spirala njenog toka misli: – Jebem mu sve! – kaže on i kroz nos izduva dve besne kljove dima.

– Jesi li se skinula s *tegretola*? Libi, molim te, reci mi da i dalje uzimaš *tegretol*!

S druge strane žice čuje se samo muk a zatim iskidan i dalek jecaj.

– Ponovo je zvao tvoj otac. Ne znam šta da mu kažem. Ne znam šta hoće. Viče na mene. Bunca – kaže ona.

– Pobogu, Libi, znaš šta je lekar rekao. Ako ne uzimaš *tegretol*, postaješ depresivna. A vrlo dobro znaš da je za tebe opasno da budeš u depresiji. Koliko jebenih puta moramo ponovo kroz ovo da prolazimo?

Jecaj se izvija, sve više i više, sve dok se ne pretvori u blag, očajni plač, što Zeku podseti na njihovu prvu zajedničku noć: Libi kako leži u njegovom naručju obuzeta neobjasnjivim, nekontrolisanim plačem, u oronuloj hotelskoj sobi u Istburnu. Seća se kako ga je pogledala i rekla: – Izvini, ponekad budem malo emotivna – ili nešto slično te Zeka pritska dlanom svoje međunožje i steže ga, odašiljući puls užitka uz svoj kičmeni stub.

– Samo uzmi taj jebeni *tegretol* – kaže, smekšavši.

– Plašim se, Zeki. Neki tip se vrzma naokolo i napada žene.

– Kakav tip?

– Boji lice u crveno i nosi plastične đavolje rogove.

– Šta?

– Gore na severu. Bilo je na te-veu.

Zeka uzima daljinac s noćnog ormančića i mačevalačkim bravurama iz različitih uglova pali televizor nasaden po više mini-bara. Isključivši ton, šeta kanalima dok ne nađe na neki kablovski crno-beli snimak bezbednosnih kamera tržnog centra u Njukaslu. Neki čovek, razgolićen do pojasa, u donjem delu trenerke, hita kroz gomilu prestravljenih kupaca. Usta su mu razjapljena u nečujan vrisak. Čini se da nosi đavolje rogove i vitla nečim nalik na veliki crni štap.